

Dániel könyve – százkilencvenkilenc##

Politikai hanyatlás és prófétai rendeltetés: a Demokrata és a Republikánus Párt vége a bibliai prófécia összefüggésében

Jeff Pippenger

2024-05-03

A földi vadállat történetében a Demokrata és a Republikánus párt végének azonosítását végezzük. A Jelenések tizenharmadik fejezetének földi vadállata a Republikánus és a Demokrata pártra oszlik, amelyek a republikánus szarv prófétikus történetén belül küzdenek egymással. A szarvak hatalmak jelképei, és mindkét szarv a maga saját prófétikus történetén belül magában foglalja prófétikus kapcsolatának mikrokozmoszt. A republikánus szarv esetében ezt a mikrokozmoszt az a két elsődleges politikai párt szemlélteti, amelyek áthatják az Egyesült Államok történelmét. Az Egyesült Államok azon kevés királyságok egyike, amelyeket a prófétikus történelem két hatalomból állóként azonosít. A bibliai próféciában szereplő valamennyi korábbi nemzet, amelyet két hatalom képvisel, az Egyesült Államokat előképezi. A méd-perzsa birodalom, Franciaország (Sodoma és Egyiptom), valamint Izrael északi és déli királyságával együtt mind hozzájárulnak az Egyesült Államok prófétikus jellemzőihez.

A Dániel könyve nyolcadik fejezetében bemutatott méd-perzsa birodalomnak két szarva volt, és az utolsó szarv (Perzsia) magasabbra emelkedett. Ezt az elemet azonosítottuk annak megállapításában, hogy a Demokrata Párt korábban jelent meg a történelemben, mint a Republikánus Párt, így végső soron a Republikánus Párt lesz a két párt közül az utolsó. Az első republikánus elnök a Demokrata Párt rabszolgaspárti álláspontjára adott válaszként jelent meg a történelemben, és az első republikánus elnök 1863-ban kihirdette az Emancipációs Kiáltványt, ami az Egyesült Államok polgárháborújának közepe volt, és a laodiceai Hetednap Adventista Egyház számára a lázadás éve.

Az utolsó republikánus elnököt az első republikánus elnök előképezi, ezért az utolsó elnök úgy lép be a történelembe, hogy egy polgárháború közepette jelenik meg a rabszolgaspárti Demokrata Párt és az ő rabszolgággellenes Republikánus Pártja között. Az a rabszolgaság, amelyet az utolsó napok Demokrata Pártja előmozdít, globális rabszolgaság. Miként az első republikánus elnök esetében, az utolsó republikánus elnököt is a rabszolgaspárti párt fogja meggyilkolni, amint Trumpot politikailag meggyilkolták az elcsalt 2020-as választáson. Mint a vég ideje óta, 1989-től számított hatodik elnök, Trump lenne a leggazdagabb elnök, és felkavarná nemcsak az Egyesült Államok, hanem az egész világ globalistáit is. Ennélfogva a 2015-ös elnökjelölti indulásának bejelentésével kezdetét vette a politikai polgárháború a rabszolgaspárti globalisták Demokrata Pártja és a rabszolgággellenes Republikánus Párt között.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének beteljesedéseként Trumpot politikailag meggyilkolták az elcsalt 2020-as választáson, és a Demokrata Párt örvezdni kezdett az utcákon, mígnem nyilvánvalóvá vált, hogy 2022-ben Trump ismét indulni fog az elnöki tisztségért. Ekkor nagy félelem szállta meg a globalistákat a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének

beteljesedéseként, és hadviselésük felerősödött. A médo-perzsa szarvak bizonyágtétele azonosítja, hogy az utolsóként felemelkedő szarv (a Republikánus Párt) utolsóként támad, és magasabbra emelkedik. Az utolsó republikánus elnök győzedelmeskedni fog a Demokrata Párt fölött.

A 2024-es választás a Demokrata Párt végét jelöli, mert soha többé nem lesz újabb lehetőség arra, hogy elnökjelöltet állítsanak, mielőtt a vasárnaptörvény véget vetne a földi fenevad prófétai történelmének. A vasárnaptörvénynél a Republikánus Párt is megszűnik. A Demokrata Párt a 2024-es választással ér véget, a Republikánus Párt pedig a vasárnaptörvénynél ér véget. A vasárnaptörvényt, mint a bibliai prófécia hatodik királyságának végét, a földi fenevad 1798-as kezdete szemléltette. A földi fenevad elsődleges prófétai jellemzője a „szólása”. 1798-ban az Egyesült Államok elfogadta az Idegenekről és a Lázításról szóló törvényeket, amelyek ennél fogva a vasárnaptörvényt előképezik, amikor az Egyesült Államok sárkányként szól.

1776-tól 1798-ig az Egyesült Államok, noha még nem volt a bibliai prófécia hatodik királysága, az Egyesült Államok megszólalásának három útjelzőjét jelképezi. Ez az időszak a földből feljövő fenevad uralmának kezdetéhez vezetett mint a bibliai prófécia hatodik királysága, ennél fogva pedig egy olyan időszakot jelképez, amely a földből feljövő fenevad uralmának befejeződéséhez vezet mint hatodik királyság. Az 1776-os Függetlenségi Nyilatkozat, amelyet az 1789-es Alkotmány és az 1798-as Idegen- és Lázításellenes Törvények követtek, három útjelzőt képviselnek abban a történelmi folyamatban, amely a földből feljövő fenevadnak mint a hatodik királyságnak a megszűnéséhez vezet a vasárnaptörvénynél. E három útjelző beteljesedése eltérő módon jelenik meg mind a Demokrata, mind a Republikánus Párt történetében.

A 2001-es Patriot Act az Amerikai Egyesült Államok polgárai függetlenségének felszámolása kezdetét jelöli, és előképe annak a kiáltványnak, amelyet az amerikai történelem valódi hazafiai a Függetlenségi Nyilatkozattal hirdettek ki. A Patriot Act mint útjelző mind a Republikánus, mind a Demokrata párt számára az első a három útjelző közül.

A Demokrata Párt a 2024-es választással véget ér, amely bevezeti Trump végrehajtási rendeleteit, amelyeket előképként az Idegenekről és a Lázításról szóló törvények jeleztek. Azok a végrehajtási rendeletek, amelyeket Trump ezután kibocsát, nem a vasárnaptörvény, de a sárkányként való szólás egyik előképei, mert Trump ezeket fogja felhasználni, miközben beteljesíti White nőtestvér azon azonosítását, hogy az utolsó napokban „tevékeny zsarnokság” fog bekövetkezni. A zsarnokság olyan szó, amely diktatúrát jelöl, s ez a végrehajtási rendeletek által valósul meg, amelyek előképe az Idegenekről és a Lázításról szóló törvényekben található. Amikor Trump végrehajtja végrehajtási rendeleteit, megfordítása következik be a Pelosi-pereknek, amelyek Biden sikertelen elnökségét jelölték meg.

A Demokrata és a Republikánus pártok végét azonosító időszak az Alfa és az Ómega pecsétjét hordozza, mert mindegyik időszak kezdete a végét jeleníti meg. Ezért a Demokrata párt első waymarkja a 2001-es Patriot Act, a második waymark pedig a 2021-ben kezdődő Pelosi-perek. Ezek a perek az 1789-es Alkotmány teljes elutasítását jelképezik. A Pelosi-perek a Demokrata párt vonalának középső waymarkját képviselik, amelyet az tipizált, amikor az Alkotmányt tizenhárom gyarmat ratifikálta, tizenhárom évvel 1776 után. A Pelosi-perek az Alkotmánnyal szembeni

lázadást képviselik, és 1789 tipizálta őket. A Demokrata vonal harmadik waymarkja az a pont, ahol politikai pártként véget érnek.

Ezek a 2024-es választással érnek véget, és amint a 2025-ös beiktatás megtörténik, a Pelosi-próbák második sorozata elnöki rendeletek által fog bekövetkezni, amelyeket az Alien and Sedition Acts előképezett. Így a Demokrata Párt harmadik útjelzője az 1798-as Alien and Sedition Acts. A Demokrata Párt végét jelképező időszak választással, beiktatással és a sátáni politikai lawfare bevezetésével kezdődik, és választással, beiktatással és a sátáni politikai lawfare bevezetésével ér véget.

A Republikánus párt számára az első útjelző a 2001-es Patriot Act, amelynek előképe az 1776-os Függetlenségi Nyilatkozat. A második útjelző nem ugyanaz, mint ami a Demokrata párt második útjelzője volt. A második útjelző, amelyet a demokraták esetében az 1789-es Alkotmány képvisel, az első Pelosi-percek voltak, ám a republikánusok második útjelzője, amelyet az 1789-es Alkotmány képvisel, az Alien and Sedition Act, amely akkor teljeseedik be, amikor Trump második beiktatása 2025-ben megvalósul. Miként képviselhetik az 1798-as Alien and Sedition Actek az 1789-es Alkotmányt?

Trump második beiktatásakor végrehajtási rendeletei, amelyeket az 1798-as Alien and Sedition Acts előképeznek, nemcsak a Pelosi-percek második sorozatát indítják el, hanem ezek a törvények a fenevad képmásának kialakulását is megkezdik. A fenevad képmása kialakulásának időszaka a sárkányszerű való szóval kezdődik és végződik. Az időszak kezdetén elhangzó szó a királyi hatalmak megalapítását jelképezi, amelyeket diktatúráként ábrázolnak, vagy ahogyan White testvérő nevezte, „despotizmus”-ként. A fenevad képmása kialakulásának időszaka végén a sárkány szó az azt jelöli, hogy a vallási hatalmak tekintélye a politikai hatalmak fölött kerül megalapításra.

A Függetlenségi Nyilatkozat nyilatkozat volt mind az európai királyok politikai hatalmának, mind a római egyház vallási hatalmának zsarnoksága ellen. A fenevad képmása kialakulásának időszaka az, amikor e két romlott hatalom egyesül egymással, úgy, hogy a vallási hatalom uralja a kapcsolatot. E két hatalom kialakulásában, illetve egyesülésében a vallási hatalom az, amely utoljára emelkedik fel, és magasabb rendű. Ezért annak az időszaknak a kezdete az időszak végét jelképezi. Az 1798-as Idegen- és Lázítási Törvények a Demokrata Párt végét jelképezik, és ez annak harmadik útjelzője, ugyanakkor egyidejűleg a Republikánus Párt záró időszakának második útjelzőjét is jelképezik. A Republikánus Párt harmadik útjelzője a vasárnap megtartásának kikényszerítése.

A Demokrata Párt számára az 1776, 1789 és 1798 által jelképezett három útjelző 2001-et (1776), a 2021-es első Pelosi-per(eke)t (1789), valamint a 2025-ös második Pelosi-per(eke)t (1798) előképezi.

A Republikánus Párt számára az 1776, 1789 és 1798 által jelképezett három útjelző 2001-et (1776), a 2025-ös második Pelosi-perceket (1789) és a vasárnapi törvényt (1798) példázza.

1776, 1789 és 1798 huszonkét évet jelképez, és a huszonkettő az istenség és az emberiség egyesülésének szimbóluma. E három határkő a „Igazság” bizonyosságát hordozza, mert azt szemléltetik, hogy az első és az utolsó határkő ugyanazt az igazságot azonosítja. 1776 a függetlenség megalapítását jelöli, 1798 pedig a függetlenség eltávolítását jelöli. Ezért a héber ábécé első és utolsó betűjét jelképezik, amely huszonkét betűből áll. A tizenharmadik betű a lázadás szimbóluma, és e három betű együtt – az első, a tizenharmadik és az utolsó – a héber „Igazság” szót alkotja.

Az 1776 2001. szeptember 11-ét jelképezi, és a száznegyvennégyezer megpecsételésének ideje kezdetét jelöli. A késői eső meghintésének kezdetét jelöli, amely az az időszak, amikor a sárkány a fenevadnak adatik a teljesített szolgálatokért, mivel a Demokrata sárkánypártot legyőzi a Republikánus fenevadpárt.

E történelem folyamán az igaz protestáns szarv megpecsételése azon időszak alatt megy végbe, amikor az Úr másodszor nyújtja ki kezét, hogy összegyűjtse a népet, akiket Izráel számkivetettjeiként azonosítanak, és akik a vasárnapi törvény idején zászlóként emeltetnek fel.

2020. július 18-án az igaz protestáns szarv szétszórattott, és 2001 után huszonkét évvel, 2023 júliusában a második összegyűjtés munkája egy pusztában kiáltó hang által kezdetét vette. Az első összegyűjtés 2001-ben történt, amikor a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének angyla alászállt, miközben New York város nagy épületei leomlottak. Annak az angylának az alászállása a pecsételés idejének kezdetét jelképezte, és Mihály arkangyal alászállása 2020. július 18-án a pecsételés idejének végét jelképezte. Jézus mint Alfa és Omega mindig a kezdet által szemlélteti a véget, ezért az első összegyűjtésnek, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, prófétai elemei azokat a prófétai elemeket ábrázolják, amelyek a második összegyűjtés során következnek be.

A második összegyűjtésnek három világos szemléltetése van, amelyek a száznegyvennégyezer megpecsételési idejének befejező történelmét ábrázolják: Krisztus története; az első és a második angyal üzenetének története 1840. augusztus 11-től 1844. október 22-ig; valamint a harmadik angyal története 1844. október 22-től az 1863-as lázadásig. Ez a három tanú megerősíti a száznegyvennégyezer második összegyűjtését 2023 júliusától a hamarosan bekövetkező vasárnapotörvényig. Ha minden egyes történetből elkülönítünk egy-egy meghatározott elemet, megtaláljuk a bizonyítékát a harmadik jaj szerepének.

Az 1844. augusztus 17-i exeteri tábori összejövetel befejezésekor hirdették ki az Éjféli Kiáltás üzenetét. E kihirdetés az Éjféli Kiáltás üzenetének kihirdetését jelképezte a száznegyvennégyezer történetében, mert mindkét történet a tíz szűzről szóló példázat beteljesedése volt és az is. White testvérnő rámutat arra, hogy Krisztus diadalmas bevonulása Jeruzsálembe az Éjféli Kiáltás 1844-es kihirdetését jelképezte. Az egyetlen alkalom, amikor Krisztus valaha is állaton lovagolt, a Jeruzsálembe való bevonulása volt, és az állat, amelyen ült, egy szamár volt, amely az iszlám jelképe. Az 1844-től 1863-ig terjedő második egybegyűjtés időszakában White testvérnő 1848-ban azonosítja, hogy az európai nemzetek haragra gerjedtek, és a nemzetek felingerlése abban a történelemben azáltal ment végbe, hogy az iszlám a folytatódó háború fenyegetését hozta Európára. A második egybegyűjtés mindhárom történetében azonosítva van a harmadik jaj

iszlámjának szerepe.

A százhuszonnégyezer megpecsételésének ideje 2001. szeptember 11-én kezdődött, amikor a harmadik jaj iszlámja váratlan támadást intézett az Egyesült Államok modern dicső földje ellen. Huszonkét évvel később, 2023. október 7-én a harmadik jaj iszlámja váratlan támadást vitt véghez az ősi dicső föld ellen. A hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél, amely a Jelenések tizenegyedik fejezetének nagy földrengése, a harmadik jaj ismét hirtelen eljön, amikor újból váratlan támadást hajt végre a modern dicső föld ellen.

A szó szerinti Izrael által képviselt lázadás, mint azok jelképe, akik keresztre feszítették Messiásukat, valamint a harmadik jaj iszlámjának három meglepetésszerű támadása az „Igazság” kézjegyét viseli. Az az üzenet, amely elpecsételi a száznegyvennégyezeret, és másodszor viszi véghez Isten végidei népének összegyűjtését, abban az időszakban hangzik el, amikor a harmadik jaj iszlámjának tevékenységei aktívak.

A „második összegyűjtés”-ként ábrázolt prófétai időszak egyértelműen azonosítja azokat a meghatározott prófétai időszakokat, amelyek a „második összegyűjtés” teljes történetét alkotják. Krisztusnak a feltámadása utáni alászállása jelöli meg azon munkájának kezdetét, hogy összegyűjtse azokat, akik a keresztnél szétszóródtak.

Akkor Jézus így szólt hozzájuk: Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán; mert meg van írva: Megverem a pásztort, és a nyáj juhait szétszélednek. Máté 26:31.

A sírban töltött három nap után Krisztus alászállt a tanítványokhoz, és ezzel kezdetét vette a személyes tanítás negyvennapos időszaka, amelyet az egységre jutás és az imádság tíznapos időszaka követett, a Szentlélek mérték nélküli kitöltését megelőzően pünkösdkor.

Első könyvem, ó, Theophilus, mindazokról írtam, amiket Jézus cselekedni és tanítani kezdett, mind ama napig, amelyen felvitetett, miután a Szentlélek által parancsolatokat adott az apostoloknak, akiket kiválasztott; akiknek szenvedése után sok bizonyító jel által élve is megmutatta magát, negyven napon át megjelenvén nekik, és az Isten országára tartozó dolgokról szólván. És velük együtt lévén, meghagyta nekik, hogy el ne távozzanak Jeruzsálemből, hanem várják be az Atya ígését, amelyről úgymond hallottatok tőlem. Mert János ugyan vízzel keresztelt; ti azonban nem sok nap múlva Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni. Mikor azért egybegyűltek, megkérdezték őt, mondván: Uram, vajon ez időben állítod helyre újra az országot Izráelnek? Ő pedig monda nekik: Nem a ti dolgotok tudni az idők vagy alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Hanem veszték erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint egész Júdeában és Samáriában, és a föld végső határáig. És miután ezeket mondotta, szemük láttára felemeltetett; és felhő fogta el őt szemek előtt.... És mikor a pünkösdkor napja eljött, mindnyájan egy akarral együtt voltak ugyanazon a helyen. És nagy hirtelenséggel zúgás támadt az égből, mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és betöltötte az egész házat, ahol ültek. ApCsel 1:1–9; 2:1–2.

Negyven napon át, majd azt a tíz napot követően, amely alatt a tanítványoknak az Atya ígésére „várniuk” kellett, Krisztus másodszor gyűjtötte egybe tanítványait. A jeruzsálemi várakozás

időszaka a késedelem idejének jelképe, összhangban a Máté huszonötödik fejezete és Habakuk második fejezete által bemutatott késedelmi időkkel. Krisztus az egész időszakot úgy azonosítja, mint amely Illés munkájánál kezdődött, amikor János keresztelt, és az egész időszak a Szentlélek pünkösdi keresztségével ért véget. A keresztség a halál, az eltemetetés és a feltámadás jelképe, ezért az egész időszak középső jelzőpontja a kereszt volt, mert az egész időszak a „Igazság” kézjegyet viseli.

Az egész időszak Krisztusnak János általi megkeresztelkedésével kezdődik, amikor a Szentlélek galamb alakjában leszállt. Ekkor vette kezdetét azon tanítványok összegyűjtésének munkája, akik a keresztyén templom alapját alkották. E korszak végén Krisztus másodszor is összegyűjti tanítványait, és a második összegyűjtés időszaka az első összegyűjtés időszakának megismétlése, mert Krisztus valamely dolog végét annak kezdetével szemlélteti.

A keresztet Krisztus keresztsége előképezte, és mindkét esemény a tanítványok összegyűjtésének munkáját kezdte meg. Az a jelzőoszlop, amely a kezdetet és a véget azonosítja, a halált, az eltemetést és a feltámadást jelképezi. A feltámadás után a pusztában töltött negyven napos megpróbáltatás azt a negyven napos tanítást jelképezte, amely azután következett, hogy alászállt a tanítványokhoz. A negyven nap mindkettője egy elsődleges igazságot képvisel, amelyet Jézus így fejezett ki: „Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”

Abban az időszakban Jézus feltárta a tanítványok előtt mindazt, amit a próféták Krisztusról bizonyosságul tettek, ezáltal azt az időszakot az Ő prófétai Igéje megnyílásaként azonosítva.

És íme, közülük ketten ugyanazon a napon egy Emmaus nevű faluba mentek, amely Jeruzsálemtől mintegy hatvan futamnyira volt. És egymással beszélgettek mindazokról, amik történtek. És lőn, miközben egymással beszélgettek és tanakodtak, maga Jézus hozzájuk közeledett, és együtt ment velük. De az ő szemeik visszatartóztattak, hogy fel ne ismerjék őt... Akkor ezt mondta nekik: Ó balgatagok és rest szívűek mindannak elhívására, amit a próféták szóltak! Avagy nem ezeket kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és úgy bemennie az ő dicsőségébe? És Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve megmagyarázta nekik minden írásban a magára vonatkozó dolgokat. És közeledtek a faluhoz, ahová mentek; ő pedig úgy tett, mintha tovább akarna menni. De azok marasztalták őt, mondván: Maradj velünk, mert beesteledik, és a nap immár lehanyatlott. És bement, hogy náluk maradjon. És lőn, mikor leült velük az asztalhoz, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, és nekik adta. És megnyíltak az ő szemeik, és felismerték őt; ő pedig eltűnt előlük. Lukács 24:13–16, 26–31.

Krisztus együtt időzött a tanítványokkal, akik nem ismerték fel, hogy ki Ő, mígnem megnyitotta szemüket, és „Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve megmagyarázta nekik minden Írásban a magára vonatkozó dolgokat.” Szemük akkor nyílt meg, amikor „kenyeret” kaptak enni. Negyven nap múltán Krisztus felment a mennybe, és „eltűnt szemük elől”, miként tette ezt az emmausi tanítványokkal is a negyvennapos tanítás kezdetén. Ekkor megkezdték a pünkösdre való tíznapos felkészülést, amely a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt jelképezi.

Ama nagy földrengéskor, amely a vasárnap-törvény, gyorsan eljön az iszlám harmadik jajsza, és az iszlám Ésaías „kemény” „keleti szele”, vagyis Ezékiel lehelete, amely János négy szele felől jön, s amelyet a száznegyvennégyezer elpecsételése idején visszatartanak.

Miután a száznegyvennégyezer elpecsételtetett, akkor a négy szél szabadjára bocsáttatik, és „hirtelen hatalmas, sebesen zúgó szél zendüléséhez hasonló hang támadt az égből, és betöltötte az egész házat”. A harmadik jaj iszlámja „hirtelen” és váratlanul sújt le, és előidézi az „égi hangot”, amely a hetedik trombita, s amely azonosítja, mikor teljeseedik be az Isten titka; és az Isten titka a száznegyvennégyezer számára akkor teljeseedik be, amikor az Istenség (a Szentlélek kiáradása) maradandó módon egyesül az emberiséggel, és az Úr hirtelen eljön az Ő templomába (abba a házba, ahol a tanítványok egybegyűltek), és szövetségre lép a száznegyvennégyezerrel.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Az Úr azt akarja, hogy felmenjünk a hegyre, — még közvetlenebbül az ő jelenlétébe. Olyan válsághoz közeledünk, amely a világ kezdete óta bármely korábbinál inkább meg fogja követelni mindazok teljes odaszentelődését, akik Krisztus nevét nevezik.

„A valódi istenfélelem megújulása közöttünk minden szükségletünk közül a legnagyobb és legsürgetőbb. Szükségünk van az Istentől származó szent felkenetésre, Lelkének keresztségére; mert ez az egyetlen hathatós eszköz a szent igazság hirdetésében. Isten Lelke az, aki megeleveníti a lélek élettelen képességeit, hogy értékelni tudják a mennyei dolgokat, és az érzelmeket Isten és az igazság felé vonzza.”

„Az a kiváltságunk, hogy Isten szavára hagyatkozzunk. Amikor Jézus tanítványait készülődött elhagyni, hogy felmenjen a mennybe, megbízta őket azzal, hogy vigyék az evangélium üzenetét minden nemzetnek, nyelvnek és népnek. Meghagyta nekik, hogy maradjanak Jeruzsálemben, mígnem felruháztatnak mennyei erővel. Ez elengedhetetlen volt sikerükhöz. A szent kenetnek kellett Isten szolgálóira szállnia. Mindazok, akik teljesen Krisztus tanítványaiként voltak számon tartva, és az apostolokkal mint evangélisták társultak, összegyűltek Jeruzsálemben. Félretettek minden nézeteltérést. Egy szívvel-lélekkel kitartóan imádkoztak és könyörögtek, hogy elnyerjék a Szentlélek ígéretének beteljesedését; mert az evangéliumot a Lélek bizonyágtételével és Isten erejével kellett hirdetniük. Krisztus követői számára a legnagyobb veszedelem ideje volt ez. Olyanok voltak, mint juhok a farkasok között, mégis jó bátorságban voltak, mert Krisztus feltámadt a halálból, megjelent nekik, és különleges áldást ígért nekik, amely alkalmassá teszi őket arra, hogy kimenjenek, és hirdessék evangéliumát a világnak. Várakozással telve várták ígérete beteljesedését, és különös buzgósággal imádkoztak.”

„Éppen ezt az utat kell követniük azoknak, akik részt vesznek annak a munkának a végzésében, hogy hirdessék az Úr eljövetelét az ég felhőiben; mert egy népet kell előkészíteni arra, hogy megálljon Isten nagy napján. Jóllehet Krisztus megígérte tanítványainak, hogy elnyerik a Szentlelket, ez nem szüntette meg az imádság szükségességét. Annál buzgóbban imádkoztak; egy akarattal kitartottak az imádságban. Azoknak is, akik most abban az ünnepélyes munkában vesznek részt, hogy egy népet előkészítsenek az Úr eljövetelére, szintén állhatatosan kell imádkozniuk. A korai tanítványok egy akaraton voltak. Nem tápláltak

találgatásokat, nem álltak elő kíváncsi elméletekkel arra nézve, miként fog eljönni a megígért áldás. Egyek voltak hitben és lélekben. Egyetértésben voltak.”

„Vessetek el minden kételyt. Oszlassátok el félelmeiteket, szerezzétek meg azt a tapasztalatot, amelyet Pál akkor nyert, amikor így kiáltott fel: „Krisztussal együtt megfeszítettem: élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érttem.” [Galatians 2:20.] Adjatok át mindent Krisztusnak, és engedjétek, hogy életetek Krisztussal együtt elrejtve legyen az Istenben. Akkor jóra való hatalommá lesztek. Egy ezeret kerget meg, és kettő tízezret futamít meg.” Gospel Workers, 369–371.